

Parròquia	Encamp
Tipus de bé:	Emisora de ràdio
Estil	Arquitectura contemporània
Datació	1964
Secció a l'inventari general	Segona, béns immobles inventariats
Classificació	Altres
Data protecció	2008-09-10

Descripció L'edifici consta de tres volums diferenciats: el cos principal, un annex al lateral nord-oest i la torre que s'alça per sobre del cos principal, a més de les antenes.

El cos principal és de planta rectangular i té forma de paral·lelepípede amb la coberta plana, folrada de grava. La façana està orientada al nord-est i fa 48 metres de llargada. S'hi obren dos rengles, disposats a dos nivells, de 14 obertures verticals cada un, i una porta d'entrada a la planta baixa. Els laterals sud-oest i sud-est queden soterrats, mentre que al lateral nord-oest hi ha l'annex adossat.

A l'interior, s'hi troba la sala dels emissors. Davant hi ha un ampli vestíbul, encarat a la façana principal, i que era on hi havia els quadres de comandament. Un voladís per sobre d'aquest vestíbul acull la zona d'habitatge, integrada pels quatre dormitoris dels tècnics, la cuina, el menjador, els banys i la sala d'estar. A més hi havia un laboratori, el despatx de direcció i magatzems.

Un cos secundari annex al principal pel costat nord-oest també és de planta rectangular, però de dimensions menors i lleugerament més baix. Al seu costat hi ha els dos dipòsits amb capacitat per a 300.000 litres de carburant. Dins hi ha la sala de calderes, de 235 metres quadrats de superfície, on hi ha els grups electrògens, de 2.70 cavalls de potència.

Per sobre del cos principal s'alça una torre amb planta lenticular, d'una alçada de 28 metres, amb cinc pisos, els dos superiors dels quals són més amples, tot mantenint la planta la forma lenticular. La torre té a l'interior un ascensor i una escala de cargol que permeten l'accés a les dues plantes superiors. A la quarta planta hi ha una sala de reunions per al Consell General, amb una taula central i les vint-i-quatre cadires corresponents al voltant, que va ser un obsequi de l'empresa a aquesta institució. Tot el voltant d'aquesta sala és un finestral panoràmic. La planta cinquena està ocupada per un mirador.

Uns metres més enllà hi ha les dues antenes. D'una, la piona radiant, només se'n conserva la base, ja que va ser desmuntada l'any 1987.

La decisió de construir-la es va prendre el juny del 1961 i el centre es va inaugurar l'any 1964. L'estació tenia una potència de 300.000 vats i, en el seu moment, era l'emissora emplaçada a més alçada d'Europa.

El 1972 es van reformar les instal·lacions i es va triplicar la potència amb un nou emissor de 900.000 vats, que és el que s'hi conserva en l'actualitat, i s'hi va afegir la segona antena.

El 1981 es va acabar el contracte de concessió i el Govern Andorra va procedir a la seva nacionalització. Es va fer efectiva amb el contracte de compravenda signat el 5 de novembre del 1987, amb el qual el Govern andorrà adquiria l'edifici i les instal·lacions del pic Blanc.

Edicte d'inclusió a l'Inventari general del patrimoni cultural d'Andorra